

Diplomele de excelență ale S. S. M. R. pe anul 2006

Biroul Consiliului S.S.M.R. a instituit acordarea **Diplomei de excelență** în fiecare an, începând cu anul 2006. Aceasta reprezintă, potrivit Regulamentului de acordare a diplomei, recunoașterea de către Societatea de Științe Matematice din România (S.S.M.R.) a meritului acelor cadre didactice care, cu talent și perseverență, și-au dăruit întreaga viață cultivării învățământului matematic românesc și ale căror cariere de excepție constituie modele demne de urmat pentru generațiile următoare.

Comisia, formată din patru membri (prof. univ. dr. *Dan Brânzei*, conf. univ. dr. *Eugen Păltănea*, prof. *Nicolae Sanda* și prof. dr. *Marcel Țena*) și având ca președinte pe prof. univ. dr. *Dorin Popescu*, a analizat propunerile primite și a decis prin consens ca, pentru anul 2006, diploma să fie acordată următorilor: acad. *Petru T. Mocanu*, prof. univ. dr. *Horea Banea*, prof. univ. dr. *Alexandru Lupăș*, prof. univ. dr. *Mirela Ștefănescu*, prof. *Laura Constantinescu*, prof. *Liliana Niculescu* și prof. *Gheorghe Szöllösy*.

Se cuvine o scurtă prezentare a activității laureaților.

Acad. dr. PETRU T. MOCANU Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca

S-a născut la 1 iunie 1931, la Brăila, oraș în care urmează cursurile preuniversitare. Începând cu anul 1950 se înscrie la Facultatea de Matematică a Universității din Cluj, pe care o absolvă în 1953. De această cetate culturală și științifică a Ardealului își leagă definitiv viața și activitatea. Ocupă, pe rând, toate funcțiile unei cariere universitare de excepție: asistent (1953-1957), lector (1957-1962), conferențiar (1962-1970) și, după 1970, profesor universitar.

La sugestia și sub îndrumarea maestrului său, acad. *Gh. Călugăreanu*, își susține, în anul 1958, teza de doctorat cu titlul „Metoda variațională în studiul funcțiilor univalente”. Acestui domeniu al analizei complexe îi dedică cea mai mare parte din activitatea sa științifică, devenind specialist de prim rang în domeniu. În perioada 1966-1984 și 1999-2000 este șeful catedrei de teoria funcțiilor, urmaș de drept al ilustrului său înaintaș, profesorul Călugăreanu.

A predat Analiză complexă (curs de bază), dar și alte cursuri speciale (Funcții univalente, Teoria geometrică a funcțiilor, Spații Hardy etc.).

A fost profesor vizitator la Institutul Politehnic din Conakry (Guineea) și la Bowling Green State University, Ohio, S.U.A.

A îndeplinit între anii 1968-1976 și 1984-1987, funcția de decan al Facultății de Matematică, iar apoi, în perioada 1990-1992 pe aceea de prorector al universității clujene.

Este Doctor Honoris Causa al Universităților din Sibiu și Oradea, este membru corespondent al Academiei Române din 1992, membru al Societății Americane de Matematică (A.M.S.) și membru al Societății de Științe Matematice din România (chiar de la înființarea Filialei Cluj a Societății în 1964). A fost președintele acestei filiale și apoi, timp de două legislaturi, între 1996-2003, a fost președintele S.S.M.R.

Este redactor șef al revistei clujene *Mathematica* și membru în comitetele de redacție ale revistelor *Studia UBB* și *Bulletin Mathématique de la Société des Sciences Mathématiques de Roumanie*.

S-a îngrijit de apariția volumului „Gheorghe Călugăreanu, Opere alese”, Editura Academiei, 1992. Din anul 1972 a fost coordonator a peste 35 lucrări de doctorat. În reviste internaționale de prestigiu a publicat un număr de 50 de articole, iar în reviste românești, 125 de articole. Multe din rezultatele proprii sunt citate, utilizate sau extinse în peste 500 de articole sau teze de doctorat de peste 250 de autori.

A rămas legat și de matematicile elementare. Exemplificăm prin articolul „Observații privind calculul unor integrale” – în *Revista de matematică a elevilor din Transilvania* (1994) și, mai ales, prin materialele prezentate la seminarul de Didactica Matematicii.

În Gazeta Matematică a publicat „Despre o teoremă de acoperire în clasa funcțiilor univale”, precum și articole comemorative (*Gh. Călugăreanu*) sau aniversare (*Cabiria Andreian-Cazacu*).

Om de o vastă cultură în domenii incluzând: matematica, literatura, muzica (este un reputat violonist), profesorul *Petru Mocanu* este un om de o mare modestie și bunătate.

În vara anului 2006 a fost sărbătorit la cei 75 de ani de viață. Au fost de față persoane reprezentative din conducerea Universității și a Facultății clujene, delegați ai altor universități din țară, reprezentanți ai Academiei Române. Cu această ocazie i s-a înmănat **Diploma de excelență** a S.S.M.R.

Prof. univ. dr. HOREA BANEA
Universitatea Transilvania din Brașov

S-a născut la 27 septembrie 1934 în orașul Cluj. Studiile universitare le urmează la Facultatea de Matematică și Fizică a Universității din București (1952-1957), iar după absolvire funcționează ca preparator la Catedra de Matematică a Institutului Politehnic din Brașov (1957-1958). O perioadă este profesor la Școala tehnică postliceală Steagul Roșu și la Liceul teoretic Andrei Șaguna din Brașov (până în 1970), apoi lector la I.C.P.P.D., filiala Brașov (1970-1979), lector (1979-1990) și conferențiar (1990-2003) la Universitatea Transilvania din același oraș. În anul 2003 este numit, prin ordin al ministrului, profesor universitar onorific. La 11 septembrie 2004, Catedra de ecuații a Facultății de Matematică-Informatică a universității brașovene îl sărbătorește pe prof. univ. dr. *Horea Banea*, printr-o sesiune științifică jubiliară, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani și a ieșirii la pensie (1 octombrie 2004).

În anul 1974 susține teza de doctorat cu titlul „Ecuatii diferențiale de ordin neîntreg”. În referatul asupra lucrării, conducătorul științific, acad. *Miron Nicolescu*, scria „... Curentul general al cercetării matematice apare ca un șuvoi puternic care duce cu el aproape întreaga încărcătură a gândirii matematice. Din loc în loc, totuși, de-a lungul albiei principale a acestui șuvoi apar încercări de evadare. Unele sunt repede abandonate. Altele sunt continuate, pe linii secundare, întreținute de convingerea celor care le efectuează că va veni vremea în care astfel de cercetări vor fi integrate în curentul general al cercetării”. Atât intuiția autorului privind alegerea subiectului, cât și aprecierile profesorului *Miron Nicolescu* au fost confirmate chiar în anul susținerii tezei (coincidență!) de Conferința internațională „Fractional Calculus and its applications” desfășurată la New York, dar și de lucrări de mai târziu (a se vedea, de exemplu, monografiile „Integrale și derivate de ordin fracționar și unele aplicații ale lor”, *S.G. Samco, A.A. Kilbas, O. I. Marichev*, 688 pag, 1987, „Fractional differential equation”, 1998).

Să menționăm aici, ca „incident” amuzant-amar, referatul făcut articolului „Sur l'interprétation de l'opérateur de dérivation d'ordre fractionnaire” trimis Bulletin-ului editat de S.S.M.R. în anul 1978: „... Ținând seama că observația cuprinsă în articol poate prezenta interes, fie și ca o curiozitate, recomandăm publicarea...”.

Pe lângă această temă, activitatea științifică a domnului profesor s-a realizat pe alte două direcții: Ecuatii diferențiale cu parametru mic pe lângă derivatele de ordin superior și Metoda predării matematice. O bună parte a activității este legată de unele aspecte ale învățământului matematic, fie ele cercetări de natură metodică, fie de pregătire a elevilor pentru matematica de performanță, fie de perfecționarea profesorilor din învățământul preuniversitar. A condus peste 100 de lucrări pentru obținerea gradului didactic I, unele dintre acestea transformându-se în cărți tipărite (menționăm aici doar lucrările regretaților profesori *Oliver Konnerth*, „Greșeli tipice în învățarea analizei matematice”, 1982 și *Florin Cârjan*, „Să învățăm geometrie”, 1984, la cel din urmă fiind cooptat și în comisia de doctorat). A organizat conferințe de matematici pentru profesori, având invitați de seamă: *Florica Câmpan, Ciprian Foaș, Solomon Marcus, N. N. Mihăileanu, Alexandru Popescu-Zorica*. A făcut parte din comisiile pentru realizarea programelor în vederea obținerii gradelor didactice și din cele de examen.

În vederea pregătirii elevilor pentru concursurile de matematică a tradus două cărți de referință: „Probleme de matematică din revista sovietică Kvant“, 1983 și „Olimpiadele matematice rusești“, 1993-2002, 2004. De menționat că volumul al doilea al primei lucrări nu a mai văzut lumina tiparului. El a circulat pe foi dactilografiate în cadrul taberelor de pregătire a elevilor pentru etapa finală a olimpiadei. În prezent este președintele concursului „Laurențiu Duican“, dincolo de funcție ascuzându-se de fapt (chiar dacă nu este singur) responsabilitatea selecționării problemelor propuse.

A sprijinit publicațiile Societății, realizând, sub redacția filialei Brașov a S.S.M.R., mai multe numere ale Gazetei Matematice, seria B (fînd până în 1996, membru în Comitetul de redacție al acestei reviste), sau propunând articole metodice pentru Gazeta Matematică, seria A.

Este autorul unor lucrări legate de problemele propuse între anii 1976-1995 la examenele profesorilor de matematică sau de metodică („Metodica predării matematicii“, 1998).

A participat cu lucrări (referate, comunicări) la activitățile organizate de filialele S.S.M.R. Brașov, Sibiu, Sf. Gheorghe, Râmnicu Sărat, Prahova, Tulcea. Până în 1991, timp de 15 ani, a deținut funcția de vicepreședinte al Filialei Brașov a S.S.M.R., iar timp de trei ani (1995-1998) a făcut parte din Consiliul Societății. În prezent este președinte de onoare al Filialei Brașov.

„Întrucât ... am avut mai multe activități cu profesorii și studenții (unii au ajuns profesori remarcabili), aș putea, forțând lucrurile, să-mi atribui o infimă părțică din succesele avute de elevii lor, despre care unii m-au informat, dar această tranzitivitate de merite reprezintă doar firul de legătură între generațiile succesive de dascăli“, notează undeva, domnul profesor cu finețe și modestie.

Diploma de excelență a S.S.M.R. i-a fost înmănată la Sinaia, în cadrul celei de-a XXXIII-a Sesiune metodică-științifică organizată de Filiala Prahova a Societății.

Prof. univ. dr. ALEXANDRU LUPAȘ Universitatea Lucian Blaga din Sibiu

S-a născut la 5 ianuarie 1942 în orașul Arad. După absolvirea Facultății de Matematică a Universității din Cluj (1964), funcționează ca cercetător științific principal la Institutul de Calcul al Academiei Române, Filiala Cluj, și la Institutul de Tehnică de Calcul din aceeași localitate până în 1976. Devine lector la Institutul de Învățământ Superior din Sibiu, Facultatea de Mecanică (1976-1980), apoi conferențiar (1980-1990) și profesor la Universitatea Lucian Blaga, Facultatea de Științe, Catedra de Matematică. De-a lungul anilor, acoperă prin preocupările domniei sale domenii de interes ca: Analiză matematică, Matematici economice, Matematici financiare și actuariale, Teoria aproximării, Analiză matematică, Funcții speciale, Securizarea datelor.

Primește titlul de doctor în științele naturii, specializarea matematică (cu distincție) la Universitatea din Stuttgart, în 1972, iar, în anul 1976, titlul de doctor în matematici la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, cu lucrarea „Contribuții la teoria aproximării prin operatori liniari“.

A absolvit Institutul Goethe (1971) și a fost bursier Humboldt la Universitățile din Stuttgart și Dortmund. Activitatea științifică se concretizează în peste 100 de articole publicate în reviste de prestigiu din țară și străinătate, citate de peste 250 de autori, a șase monografii și a zece cursuri universitare. Din anul 1994 este conducător de lucrări de doctorat (8 doctori și 5 doctoranzi). A fost invitat să conferențieze în Germania, Bulgaria, Suedia. A participat cu lucrări la Congresul Internațional al Matematicienilor din 1968 de la Moscova. Este referent științific la prestigioasele reviste *Mathematical Reviews* și *Zentralblatt für Mathematik*. A organizat Simpozionul Național de Inegalități (4 ediții, începând din 1981), a inițiat și organizat Ro Ger-Seminar (6 ediții).

Activitatea domnului profesor a fost apreciată cu distincții ca: Medalia jubiliară a S.S.M.R. (Centenarul Gazetei Matematice 1995), Ordinul Meritul pentru învățământ în grad de ofițer (2004), Medalia de argint pentru merite în învățământ a Rectoratului Universității Lucian Blaga din Sibiu (2005).

Împătimit filatelist și bibliofil, are importante semnalări la revistele Curierul Filatelic și Filatelia. A îndeplinit importante funcții: rector interimar al Universității din Sibiu (1990), Decan al Facultății de Științe de la aceeași universitate (1990-1992).

A rămas un pasionat al matematicilor elementare, dovadă fiind numeroasele note, articole și probleme publicate în Gazeta Matematică (ambele serii), RMT. Este deja foarte cunoscută nota „Asupra problemei 579 din Gazeta Matematică“ (GMB-8/1976) în care dă o elegantă soluție problemei lui *Traian Lalescu*. Mai amintim „Asupra numărului e^e “ (GMB-1976), „Câteva probleme deosebite“ (GMA-1999), „Cum apreciem unele soluții“ (GMA-1/2001). A mai publicat în revistele Astra din Sibiu și Octogon (fostă Gamma), Arhimede, dar și în Mat. Vesnik și American Mathematical Monthly.

A fost președintele Filialei Sibiu a S.S.M.R. (1977-1991).

Diploma de excelență a S.S.M.R. i-a fost înmănată la Universitatea Lucian Blaga din Sibiu în cadrul unei activități festive.

Prof. univ. dr. MIRELA ȘTEFANESCU
Universitatea Ovidius din Constanța

S-a născut pe 8 decembrie 1941, în com. Ghirdoveni, jud. Dâmbovița.

Studiile preuniversitare le urmează la Câmpulung Muscel și Câmpina. În clasele a IX-a și a X-a participă la faza pe țară a Olimpiadei de Matematică, ca reprezentantă a regiunii Ploiești.

Este absolventă a Facultății de Matematică a Universității din Iași, promoția 1964, cu diplomă de merit, ceea ce a făcut să fie reținută în facultate, ca preparator. Devine, pe rând, asistent (1966-1968), lector (1968-1990) și conferențiar (1990-1993) la aceeași facultate. În 1985 beneficiază de o bursă la Universitatea din Tübingen. Din 1993 este profesor universitar la Universitatea Ovidius din Constanța.

În 1977 își susține teza de doctorat cu tema „Correspondențe între structuri algebrice“. A ținut cursuri și seminarii de Teoria grupurilor, Aritmetica și teoria numerelor, Teoria categoriilor, Algebre universale, etc.

Din 1991 este conducător de doctorat, cu 10 doctori și 6 doctoranzi.

Publică unsprezece cărți: Teoria lui Galois, Ex Ponto, 2002, Introducere în teoria grupurilor, Algebre Jordan, 2001 ș.a. și peste 50 de articole în reviste de prestigiu din țară și străinătate. Participă la peste 40 de conferințe internaționale.

Este membru în colectivele de redacție ale revistelor „Analele Științifice ale Universității Ovidius“ din Constanța, Mathematical Reports, ROMAI Journal. Este organizator al unor importante conferințe de algebră la Iași și Constanța.

A condus, începând cu 1970, peste 125 de lucrări pentru obținerea gradului I în învățământ pentru profesori din județele Moldovei și Dobrogei. A îndeplinit funcția de inspector școlar general la Inspectoratul Școlar Constanța (1997-1999) și de președinte al Consiliului Național pentru Aprobarea Manualelor (1999-2001).

Președintele *Emil Constantinescu* îi acordă medalia „Pentru Merit în grad de comandor“ (dec. 2000).

Este membru al S.S.M.R. din 1964. A făcut parte din Comitetul Filialei Iași a Societății (președinte prof. univ. *Adolf Haimovici*), ocupându-se de organizarea cursurilor de vară pentru profesorii din învățământul preuniversitar, la Piatra Neamț (1997, 1998), precum și din Consiliul Societății, iar, în mai multe rânduri, din Comisia de organizare a Olimpiadei Naționale de Matematică.

Diploma de excelență a S.S.M.R. i-a fost acordată la Universitatea „Ovidius“ din Constanța, cu ocazia deschiderii Școlii Naționale de Algebră, septembrie 2006.

Prof. LAURA CONSTANTINESCU
Liceul Teoretic Octavian Goga din Sibiu

S-a născut la 1 martie 1935, la Sibiu, părinții fiind profesori în același oraș. A urmat școala primară pe lângă Școala Normală de fete, trei clase gimnaziale la Liceul Domnița Ileana, iar liceul la Școala Medie nr. 3 (actualul Liceu teoretic Octavian Goga) din Sibiu.

Pasiunea pentru matematică i-a fost insuflată în liceu de către profesoara de excepție care a fost *Maria Vasu*. Ca urmare, între 1952-1957, urmează cursurile Facultății de Matematică-Fizică, secția matematică a Universității din București. Aici are ca profesori pe toți marii matematicieni ai timpului *Cabiria Andreian-Cazacu, Dan Barbilian, Alexandru Froda, Aristide Halanay, Constantin Ionescu-Tulcea, Mihai Neculce, Octav Onicescu, Miron Nicolescu, Grigore Mosil, Caius Iacob, Nicolae Teodorescu, Victor Vălcovici, Gheorghe Vrănceanu*. Examenul de stat îl susține la acad. *Nicolae Teodorescu* cu lucrarea „Metode funcționale în studiul ecuațiilor cu derivate parțiale de tip eliptic”, apreciată cu calificativul „foarte bine”.

După absolvire, funcționează ca dascăl, la Sibiu, la liceul pe care l-a urmat, de unde se pensionează în anul 1990. Pentru scurt timp funcționează și ca asistent la catedra de matematică la Școala Militară Superioară de Ofițeri Nicolae Bălcescu din Sibiu.

Obține gradul I în învățământ în anul 1973, președinte de comisie fiind acad. Gheorghe Mihoc.

Are o preocupare constantă în pregătirea elevilor cu aptitudini deosebite pentru matematică; astfel elevii *Radu Magda, Dumitru Zăgan, Petru Stângescu* vor face parte din laureații olimpiadelor naționale, iar elevul *Ilie Bârză* este cooptat în lotul pentru „internațională”. Alături de alți distinși profesori de matematică din liceu (*Ilie Stănescu, Harald Müller, Oliver Konnerth*, ca să dăm numai câteva exemple) a făcut ca această unitate școlară să fie menționată cu rezultate deosebite în activitatea cercurilor de elevi, iar rubrica rezolvitorilor din *Gazeta Matematică* în care se nominalizează elevi sibieni să fie constant substanțială.

A prezentat la cercurile pedagogice, la activitățile S.S.M.R. sau la consfățuri naționale materiale legate de teme noi care urmau să fie introduse în programele școlare (Noțiuni de teoria grupurilor, 1958, Transformări geometrice, 1962, Bazele programării lineare, 1963, Elemente de teoria probabilităților, 1964, Structuri algebrice, elemente de logică matematică, 1966, Câteva noțiuni de lingvistică matematică, 1968, Calculatorul și prelucrarea datelor, 1971). Tot în același cadru a prezentat și multe materiale de metodică (observații asupra proiectelor de programă de matematică în liceu, 1963, Asupra manualului de geometrie, 1966, Rolul contraexemplului în predarea matematicii, 1978).

A făcut parte din comisiile pentru obținerea gradelor didactice și a olimpiadelor naționale de matematică (București, Constanța, Galați).

Este autor (în colaborare) a manualului de geometrie pentru clasa a IX-a, apărut în 1964 și folosit, cu revizuirii, până în 1978.

De-a lungul anilor a colaborat cu probleme propuse la diferite publicații, în special la *Gazeta Matematică*, seria B, unde a publicat peste 200 de probleme. În anul centenarului acestei reviste este premiată pentru cea mai bună problemă propusă. Colaborarea cu *Gazeta Matematică* a continuat și după pensionare, cu regretul că geometria plană, domeniu predilect, pierde din ce în ce mai mult teren.

A primit, prin decret prezidențial, titlul de Profesor Emerit, în 1974. A fost distinsă, de asemenea, cu Diploma de onoare a S.S.M.R., precum și cu diplomele Liceului Octavian Goga, respectiv Inspectoratului Școlar Sibiu (2001).

Diploma de excelență a S.S.M.R. i-a fost înmănată în cadrul unei acțiuni a Filialei Sibiu a Societății.

Profesor LILIANA NICULESCU
Colegiul Național Carol I din Craiova

S-a născut la 29 ianuarie 1947 la Sibiu, orașul în care urmează toate cursurile preuniversitare. Este absolventă a Facultății de Matematică-Mecanică, Universitatea din București, promoția 1970. Funcționează ca profesor de matematică, la început la Liceul Pedagogic din București, apoi, cea mai mare parte a timpului, la Colegiul Carol I din Craiova, de unde se pensionează în anul 2004.

Ca elevă a Școlii medii nr. 3 din Sibiu (actualul Liceu Teoretic Octavian Goga) este menționată în Gazeta Matematică în anul 1964 ca având o activitate deosebită la rubrica rezolvitorilor. Un an mai târziu, îi apare în revistă prima problemă propusă. Anul 1965 se pare că îi este favorabil: este cooptată în urma barajelor succesive în lotul lărgit și apoi în echipa României, care participă cu 8 elevi la cea de-a VII-a Olimpiadă Internațională de Matematică de la Berlin (devine prima elevă selectată în lotul pentru „internaționale“, performanță care va fi reeditată peste mulți ani de eleva *Ana Caraiani*). Rezultatul la Berlin este pe măsura așteptărilor: o medalie de argint (din cele patru ale României, care ocupă un merituos loc trei, după U.R.S.S. și Ungaria), totodată realizând cel mai bun punctaj din lotul românesc și cel mai mare punctaj dintre toate elevele participante!

A fost desemnată să rostească, din partea elevilor, cuvântul de închidere la olimpiadă.

Pasiunea pentru activitatea matematică de performanță a rămas o constantă în preocupările de mai târziu ale doamnei profesoare. Se poate mândri, în acest sens, cu elevul *Mugurel A. Barcău* (medalie de aur la Balcaniada de la Sofia, 1985, medalie de argint, respectiv de aur, la Olimpiadele Internaționale de la Helsinki, 1985 și Havana, 1987), dar și cu încă 13 premianți la fazele finale ale concursului de matematică care, în prezent, sunt doctori sau doctoranzi în matematică. În ultimii cinci ani are șapte premianți la faza națională a concursului de matematică și doi premianți la Concursul Național de Matematică din Bulgaria. A făcut parte din Comisia centrală a olimpiadelor naționale de matematică de la Râmnicu Vâlcea, Arad, Botoșani, Constanța, Sibiu, Bistrița; a însoțit echipa României la Balcaniadele de matematică din Cipru (1980) și Iugoslavia (1989), a făcut parte din comisiile de coordonare a Balcaniadei de la Constanța (1991) și a Balcaniadei de juniori de la Târgu Mureș (2002).

Este autor sau coautor la 3 manuale și 16 culegeri de probleme destinate elevilor din învățământul preuniversitar și peste 10 note și articole publicate în revistele Gazeta Matematică, Cardinal, Țițeica, unde face parte și din colegiile redacționale. De asemenea a făcut parte din Comisia de evaluare a manualelor școlare (2001).

În prestigiosul Colegiu Național Carol I din Craiova a participat la pregătirea elevilor în cadrul grupelor de excelență, a contribuit la organizarea celor șase ediții ale Concursului de matematică „Ion Ciolac“, 2001-2006, iar prin Programul Socrates, a participat la programele Fundației „N. Vasilescu-Karpen“.

A primit titlul de profesor evidențiat în anii 1982, 1983.

Este membru al S.S.M.R. din anul 1970.

Diploma de excelență a S.S.M.R.-i-a fost acordată în ambientul deosebit al Casei Universitarilor din Craiova, în cadrul unei activități organizate de Filiala Craiova a Societății.

Prof. GHEORGHE SZÖLLÖSY
Colegiul Național Dragoș Vodă din Sighetu Marmației

S-a născut la 17 septembrie 1939, în Oradea. A absolvit Liceul I. Rangheț (în prezent liceul Farcaș Bolyai) din Târgu Mureș în anul 1954, apoi Universitatea din Cluj, în anul 1958. În continuare funcționează ca profesor de matematică la mai multe unități de învățământ din Sighetu Marmației, pensionându-se în anul 1998 de la Colegiul Național Dragoș Vodă din localitate.

În cei 40 de activitate didactică a pregătit sute de absolvenți care sunt în prezent profesori, economiști, ingineri. Printre aceștia, un loc deosebit îl ocupă *Bogdan* și *Orest Bucichovski*, primul, câștigător al Olimpiadei Naționale, clasa a X-a (1979), cel de-al doilea, medaliat cu argint la olimpiadele internaționale de matematică de la Washington (1981), Budapesta (1982) și Paris (1983).

O activitate cu adevărat remarcabilă a domnului profesor este aceea de propunător de probleme. A început să publice probleme din anul 1964, în *Gazeta Matematică*, *Revista Matematică* din Timișoara (în limba română), *Matlap* (în limba maghiară) și *Octogon* (în limba engleză). Recent, după o muncă susținută, a reușit sistematizarea pe teme a problemelor (peste 4500, dintre care 1300 publicate), în vederea realizării unui volum aflat deja în atenția unei edituri. Să menționăm că mai mult de jumătate dintre problemele propuse au fost „născocite“ după pensionare...

Este membru al filialei Maramureș a S.S.M.R., încă de la înființare.

Este un reputat jucător de tenis de masă (a fost finalist la campionatul republican din 1959) și de șah (finalist la campionatul republican pe echipe), dar și un cunoscut jucător de bridge (campion al Transilvaniei în 1975 la perechi, obținând și două medalii de bronz la campionatul național pe echipe).

Diploma de excelență a S.S.M.R. i-a fost înmănată în cadrul unei ședințe festive a filialei Maramureș a Societății, organizată cu această ocazie.

Mircea Trifu